

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

(ΣΕΦΚ)

www.sefk.gr

Α. Λόντου 6, 10681 Αθήνα

τηλ. 210-3820537, 6932414994

e-mail: sefk@sefk.gr

Συνάδελφου/φισσες,

Μετά από εννιά πλέον χρόνια βαθιάς και μη αναστρέψιμης οικονομικής κρίσης τόσο του αστικού καθεστώτος όσο και του καπιταλιστικού συστήματος και παρά τους σημαντικούς εργατικούς και πολιτικούς αγώνες της εργατικής τάξης και ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων ενάντια στα μνημόνια υποταγής και ξεπουλήματος που επέβαλε το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο και οι εναλλασσόμενες κυβερνήσεις του, όλων των αποχρώσεων, νεοφιλελεύθερων, σοσιαφιλελεύθερων και «αριστερών», τεράστια τμήματα του πληθυσμού έχουν φτωχοποιηθεί βάνουσα. Η ανεργία διατηρείται σε υψηλά επίπεδα, τα εργατικά δικαιώματα έχουν χτυπηθεί ανελέητα, δημόσιοι χώροι και υπηρεσίες ιδιωτικοποιούνται και ξεπουλιούνται με γοργούς ρυθμούς. Η βάρβαρη καπιταλιστική αναδιάρθρωση συνεχίζεται με την κοινωφελή σκλαβιά και τα voucher. Οι κατευθυντήριες γραμμές της πιο σκληρής λιτότητας και καταπάτησης των κατακτήσεων των εργαζομένων επικυρώνονται με τους μνημονιακούς νόμους που αποτελούν πλέον το νέο θεσμικό πλαίσιο του καθεστώτος. Μέσα σε λίγα χρόνια οι εργαζόμενοι είδαν τις κατακτήσεις δεκαετιών να καταργούνται, τους αγώνες τους να καταστέλλονται, τις συνθήκες ζωής τους να εξαθλιώνονται.

Η κρίση και η συνεπακόλουθη όξυνση της ταξικής πάλης επέδρασε σαρωτικά στο εργατικό κίνημα και φυσικά και στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Πλέον το κράτος και το κεφάλαιο νομοθετεί και αποσύρει σωρηδόν όλες τις ευνοϊκές για το εργατικό κίνημα διατάξεις που αποτύπωναν έναν παλιότερο συσχετισμό δυνάμεων, ο οποίος δεν υπάρχει πια, εδώ και χρόνια. Με τα μέτρα που πέρασαν τα τελευταία χρόνια καταργείται η υποχρεωτικότητα των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων και προωθείται η συγκρότηση επιχειρησιακών σωματείων. Καταργείται η επέκταση, δηλαδή τις ΣΣΕ υποχρεούνται να τηρούν μόνο όσοι εργοδότες ανήκουν στην εργοδοτική ένωση και καταργείται η αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης. Αλλάζει το καθεστώς της μετενέργειας και διαφοροποιείται το θεσμικό πλαίσιο για τον ομεδ και τη διατησία, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η δυνατότητα υπογραφής σύμβασης από τα σωματεία.

Η σύμβαση που ίσχυε μέχρι το 2012 στο χώρο των φρ. Μέσης εκπαίδευσης προέβλεπε το κατώτατο ωρομίσθιο (13,57 μείκτα για την πρώτη τριετία) και ρύθμιζε μια σειρά από θεσμικά ζητήματα σε σχέση με τους όρους εργασίας των καθηγητών στα φροντιστήρια. Πέρα από τα δώρα χριστουγέννων, πάσχα, επίδομα άδειας και αποζημίωση άδειας, επίδομα γάμου, επίδομα master και διδακτορικού, η εν λόγω σύμβαση ρύθμιζε την ώρα εργασίας (45λεπτο), υποχρέωνε τους εργοδότες να πληρώνουν τις ενημερώσεις γονέων και οποιαδήποτε περαιτέρω απασχόληση του καθηγητή εκτός των κανονικών ωρών εργασίας, προέβλεπε την πληρωμή των αργιών, προέβλεπε αποζημίωση σε περίπτωση μη επαναπρόσληψης του καθηγητή και όριζε ότι μέχρι κάθε 5^η του μήνα, το αφεντικό είναι υποχρεωμένο να καταβάλλει το μισθό του καθηγητή. Επίσης, ρύθμιζε διάφορα άλλα ζητήματα. Η σύμβαση αυτή είχε ισχύ νόμου και ήταν υποχρεωτική για κάθε εργοδότη, ανεξάρτητα από το αν αυτός ανήκει στον εργοδοτικό σύλλογο. Αυτό σημαίνει, ότι με οποιαδήποτε καταγγελία για παραβίαση της συλλογικής σύμβασης εργασίας, ο εργοδότης ήταν παράνομος και υποχρεωμένος από το νόμο να τηρήσει τη συλλογική σύμβαση εργασίας ή να τιμωρηθεί για τη μη τήρησή της.

Παρά την ύπαρξη της προωθημένης (ως προς το ωρομίσθιο και τις θεσμικές κατακτήσεις) ΣΣΕ, η τήρησή της ήταν υπό διακύβευμα τα προηγούμενα χρόνια. Επικρατούσε ασυδοσία και τα αφεντικά παραβίαζαν ένα μεγάλο φάσμα των υποχρεώσεών τους, με βασικότερα τα χαμηλά ωρομίσθια, τη μη απόδοση των δώρων, τη μη πληρωμή των αργιών, όπως επίσης τη μη τήρηση των αργιών και την καταστρατήγηση του προβλεπόμενου χρόνου εργασίας (45λεπτο). Παρά λοιπόν το γεγονός ότι η ΣΣΕ ήταν υποχρεωτική για όλα τα φροντιστήρια της Αττικής, μόνο ένα μικρό ποσοστό των εργαζομένων, κυρίως εργαζόμενοι που βρίσκονταν γύρω από το σωματείο, δούλευε με βάση αυτή. Σε μεγάλο ποσοστό του κλάδου επικρατούσε ασυδοσία, τρομοκρατία και καταπίεση. Ωστόσο, ακόμη και έτσι, η υποχρεωτικότητα της ΣΣΕ συγκρατούσε τα ωρομίσθια και τις θεσμικές κατακτήσεις σε ορισμένα επίπεδα και απέτρεπε την απόδοση πολύ χαμηλών ωρομισθίων.

Με την καταγγελία της ΣΣΕ από την εργοδοτική ένωση και την επακόλουθη κατάργησή της, οι εργαζόμενοι είδαν μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα την αξία της εργατικής τους δύναμης να πέφτει δραματικά, τα ωρομίσθια να καταβαρθώνονται στα 3,5 ευρώ μεικτά, προηγούμενα δικαιώματά τους να καταργούνται εν μια νυκτί. Η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία έγινε καθεστώς. Το τοπίο που κυριαρχεί πλέον χαρακτηρίζεται από μη καταβολή προβλεπόμενων ενσήμων, αδήλωτες ώρες, μη καταβολή δώρων και επιδομάτων, καθυστέρηση στην πληρωμή δεδουλευμένων, καταστρατήγηση αργιών. Για μεγάλο χρονικό διάστημα η αυθαιρεσία, ο αυταρχισμός και η κλεψιά κυριαρχούν στο εργασιακό τοπίο της ιδιωτικής εκπαίδευσης που πάντα χαρακτηριζόταν από συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα. Οι εκδικητικές συνδικαλιστικές απολύσεις μαχητικών εργαζομένων που πάλεψαν στο χώρο εργασίας για αξιοπρεπείς όρους δουλειάς χαρακτήρισαν την προηγούμενη περίοδο.

Ακόμα και μετά την ψήφιση του νόμου 4415/2016 που κατοχυρώνει στοιχειώδη δικαιώματα για τους εργαζόμενους στα φροντιστήρια (21 ώρες ωράριο πλήρους απασχόλησης με 25 ένσημα μηνιαίως, 6,7 μεικτά κατώτατο δηλωμένο ωρομίσθιο, υποχρεωτικότητα των αργιών και των διακοπών για τα φροντιστήρια) οι εργοδότες έχουν αποδειχτεί ιδιαίτερος ευρηματικοί στο να κλέβουν τους εργαζόμενους και να γλιτώνουν ασφαλιστικές εισφορές. Ενδεικτικά παραδείγματα είναι οι περιπτώσεις που οι καθηγητές δηλώνονται στις ατομικές συμβάσεις ως επιτηρητές ή υπάλληλοι γραφείου οι προκειμένου να μην τους καταβάλλεται το απαιτούμενο ωρομίσθιο. Επίσης, συχνό φαινόμενο πλέον είναι να καταβάλλονται από τους εργοδότες στην τράπεζα (γιατί πλέον είναι υποχρεωμένοι να το κάνουν) τα δώρα στους εργαζομένους και στη συνέχεια να τους ζητούνται πίσω.

Ο ΣΕΦΚ παλεύει εδώ και χρόνια για τη διαμόρφωση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας στον κλάδο, και όλα τα προηγούμενα χρόνια κατάφερε να αποτελέσει ανάχωμα στη λυσοσαλέα επίθεση των αφεντικών. Είναι το σωματείο που από το 1996 υπέγραψε τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας μέχρι το 2011, είναι το σωματείο που με τη δράση του και τους αγώνες του κατέκτησε στην πράξη την τήρηση των αργιών και των διακοπών σε πολλά φροντιστήρια. Είναι το σωματείο που στάθηκε αλληλέγγυο στους εργαζομένους σε άλλους κλάδους και βρέθηκε μέσα στους πολιτικούς αγώνες της κάθε περιόδου, σπάζοντας στην πράξη τη λογική της συντεχνίας και του στείρου οικονομικού αγώνα, ο οποίος είναι αδιέξοδος. Σήμερα, παρά το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια χτυπήθηκε και αυτό από κράτος και αφεντικά, συνεχίζει να υπάρχει, να μάχεται και να χτίζει αντιστάσεις σε χώρους δουλειάς και συνολικά στον κλάδο και στο εργατικό κίνημα. Παράλληλα, όμως, ως ενεργό και μαχητικό εργατικό σωματείο αναγνωρίζει πως στις διαρκώς επιδεινούμενες εργασιακές συνθήκες το εργατικό κίνημα συνολικά, αλλά και ο κλάδος μας, οφείλουν να αναζητήσουν πιο αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισης της επίθεσης που δεχόμαστε από την εργοδοσία και το κράτος.

Στο πλαίσιο των γενικότερων αλλαγών στο εργασιακό τοπίο, της ανάγκης για ανασυγκρότηση των εργατικών δυνάμεων και ειδικότερα λόγω της σφοδρής επίθεσης που έχουν δεχτεί τα τελευταία χρόνια τα δικαιώματα των εργαζομένων στα φροντιστήρια αλλά και αυτών στα ΙΕΚ (στα οποία υπάρχει εκκωφαντική απουσία συνδικαλιστικής εκπροσώπησης), στο σωματείο έχει αναπτυχθεί συζήτηση για οργανωτική ανασύσταση του κλάδου, ώστε από καλύτερες θέσεις να αντιπαλέψουμε την επίθεση των εργοδοτών και να διεκδικήσουμε την υπογραφή σύμβασης εργασίας στον κλάδο που να κατοχυρώνει αξιοπρεπείς όρους δουλειάς. Ήδη σε προηγούμενη συνέλευση έχει ψηφιστεί η αναγκαιότητα για τη δημιουργία μαζικού κλαδικού σωματείου που θα συγκεντρώνει τις δυνάμεις των εργαζομένων και θα απαντάει δυναμικά στην καταστρατήγηση των δικαιωμάτων.

Τα ΦΜΕ, τα ΚΕΓ τα ΙΕΚ, τα πανεπιστημιακά κ.λπ. είναι επιχειρήσεις που δρουν παράλληλα και αντιπαραθετικά προς τις αντίστοιχες δημόσιες δομές, όπως είναι το σχολείο και τα δημόσια ΙΕΚ, κερδίζοντας από την παροχή εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Το κοινό τους χαρακτηριστικό είναι η παροχή στους πελάτες του εκπαιδευτικού τους προϊόντος με βασικό στόχο την επιτυχία στις εκάστοτε εξετάσεις και ο ασυγκράτητος ανταγωνισμός μεταξύ τους με αλληπάλληλες προσφορές για χαμηλά δίδακτρα αλλά πολλές διδακτικές ώρες. Αυτός ο αγώνας ταχύτητας διαμορφώνει αντίστοιχα και το εργασιακό τοπίο. Μάλιστα, το τελευταίο διάστημα παρατηρείται μια τάση ενοποίησης των υπηρεσιών που μέχρι τώρα παρείχαν ξεχωριστά και δημιουργίας μεγαλύτερων επιχειρήσεων που αποτελούν ταυτόχρονα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης, φροντιστήρια ξένων γλωσσών και κέντρα δια βίου μάθησης.

Σε αυτό το πλαίσιο και δεδομένης της απουσίας, ενός μαζικού σωματείου εργαζομένων που θα ενοποιεί τις δυνάμεις, οι εργασιακές συνθήκες των εργαζομένων, είτε καθηγητών είτε άλλων ειδικοτήτων (γραμματεών, καθαριστών κλπ) σε αυτές επιχειρήσεις ανέκαθεν ήταν σκληρές, ελαστικές ενίοτε και βάρβαρες. Οι συμβάσεις

ορισμένου χρόνου αποτελούν τον βασικό παράγοντα με βάση τον οποίο διαμορφώνονται και τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά. Οι εργαζόμενοι αναγκαστικά βρίσκονται άνεργοι κάποιους μήνες του καλοκαιριού συνεπώς δε λαμβάνουν μισθό και ένσημα και έτσι την επόμενη χρονιά είναι αναγκασμένοι να ψάχνουν να συμπληρώσουν ικανοποιητικό αριθμό ωρών για την αξιοπρεπή διαβίωση τους. Με αυτό τον τρόπο, είναι αναλώσιμοι και ευάλωτοι στις απαιτήσεις των εκάστοτε εργοδοτών, αφού εξαναγκάζονται να υποκύπτουν σε όλων των ειδών τις πιέσεις και να δέχονται βλαπτικές μεταβολές των όρων εργασίας τους, προκειμένου την επόμενη χρονιά να μην πεταχτούν έξω από τον χώρο εργασίας. Σε όλες αυτές τις δομές, δεδομένου και του τεράστιου αριθμού ανέργων που περιμένουν να αδειάσουν θέσεις εργασίας, τα αφεντικά αισθάνονται ελεύθερα να εκδικούνται τη διεκδικητική στάση στο χώρο δουλειάς ακόμα και να ποινικοποιούν τη συνδικαλιστική δράση. Οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε κατάσταση ομηρείας και φόβου, με αποτέλεσμα να αποστοιχίζονται από τον αγώνα.

Οι εργαζόμενοι σε αυτές τις δομές είτε είναι κέντρα ξένων γλωσσών, είτε ΙΕΚ είτε φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα. Επίσης, ιδιαίτερα μετά την κρίση και τις επακόλουθες βλαπτικές μεταβολές, παρατηρείται έντονη κινητικότητα εργαζομένων μεταξύ αυτών των δομών. Σήμερα, οι ώρες μόνο σε φροντιστήριο ή μόνο σε ΙΕΚ δεν επαρκούν για να καλυφθούν οι ανάγκες και οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να μετακινούνται σε διάφορων κατηγοριών επιχειρήσεις στον κλάδο.

Σήμερα, υπάρχει αναγκαιότητα απάντησης στον κατακερματισμό των δυνάμεων και στη διάσπαση, αναγκαιότητα δημιουργίας ενός σωματείου στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης που θα ενοποιεί και θα συγκεντρώνει τους εργαζομένους και θα μας επιτρέπει από καλύτερες θέσεις να συγκρουόμαστε πιο αποτελεσματικά και νικηφόρα για την κατάκτηση αξιοπρεπών όρων εργασίας. Όταν το στρατόπεδό μας είναι πολυδιασπασμένο, ασυγχρόνιστο και οι μάχες δίνονται αποσπασματικά, είναι πολύ πιο ευάλωτο στις επιθέσεις των εργοδοτών.

Τα σωματεία και οι εργαζόμενοι ενώνονται στη βάση των κοινών τους προβλημάτων, της ταξικής τους θέσης και γι' αυτό, των κοινών ταξικών τους συμφερόντων. Στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, το σύνολο των εργαζομένων έρχεται αντιμέτωπο με συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, μαύρης και απλήρωτης εργασίας, απολύσεων και καταστρατήγησης σειράς δικαιωμάτων, είτε εργάζεται κανείς ως γραμματέας, είτε ως εκπαιδευτικός, είτε ως καθαριστής. Το αντικειμενικό συμφέρον μας βρίσκεται στην ενότητα όλων αυτών των εργαζομένων του κλάδου, στο συντονισμό και στην οργάνωση της πάλης ώστε ενιαία, αδιαίρετα και αποτελεσματικά να μπορούμε να δώσουμε νικηφόρες μάχες.

Με βάση τα παραπάνω και ιδιαίτερα μετά το πλήθος των αντεργατικών μνημονιακών μέτρων όπως την κατάργηση της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης σύμφωνα με την οποία εάν υπάρχουν δυο συμβάσεις σε ένα χώρο επικρατεί αυτή που έχει ευνοϊκότερους όρους για τους εργαζομένους και δεδομένης της αυξημένης ισχύος των κλαδικών συμβάσεων έναντι των ομοιοεπαγγελματικών, θεωρούμε ότι σήμερα αποτελεί αναγκαιότητα η ίδρυση ενός νέου κλαδικού σωματείου που θα ενοποιήσει και θα ανασυγκροτήσει τους εργαζομένους και θα παλέψει για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στον κλάδο που θα αντιστοιχεί στις σύγχρονες ανάγκες μας.

Έχει έρθει η ώρα για μια υπέρβαση, για ένα βήμα προς τα μπρος για το πώς οργανώνονται οι εργαζόμενοι και πώς παλεύουν για τα δικαιώματά τους. Σήμερα υπάρχει ανάγκη για μια νέα, δυναμική αντίληψη για τον τρόπο που οργανωνόμαστε και που παλεύουμε με σκοπό να σταματήσουμε να είμαστε έρμαιο των ορέξεων των αφεντικών και να κατακτήσουμε το μέλλον που μας αντιστοιχεί.

Μετά την απόφαση που πήραμε σε προηγούμενη ΓΣ περί της αναγκαιότητας δημιουργίας κλαδικού σωματείου στην Ιδιωτική Εκπαίδευση, εργαζόμενοι και άνεργοι από τα ΦΜΕ, μέλη του ΣΕΦΚ, μαζί με συναδέλφους και συναγωνιστές από τους χώρους των ΚΞΓ, ΙΕΚ, ΚΔΒΜ, Πανεπιστημιακών, κ.α, προχωρήσαμε στη δημιουργία της «Πρωτοβουλίας εργαζομένων-ανέργων στην Ιδ. Εκπ.». Σκοπός της είναι να φέρει σε επαφή εργαζομένους από όλους τους χώρους της Ιδ. Εκπ., να αποτελέσει μια συλλογικότητα συζήτησης, ανταλλαγής εμπειριών και αλληλοενημέρωσης αλλά και δράσης, να συμβάλει στην προσπάθεια συγκρότησης ενός μαζικού κλαδικού σωματείου, με πραγματικούς όρους. Σήμερα, η πρωτοβουλία αυτή λειτουργεί και συνεδριάζει, έχει μάλιστα προχωρήσει και στη δημιουργία μπλογκ και διαθέτει μέιλ επικοινωνίας. Θεωρούμε την λειτουργία της γόνιμη και προωθητική στην πορεία μετεξέλιξης του σωματείου, στον βαθμό που με σταθερά βήματα και προσεκτικό σχεδιασμό οι δράσεις και ο προσανατολισμός της θα στηρίζουν την διεύρυνση της απεύθυνσής μας και τη μαζικοποίηση του εγχειρήματος.

Επίσης, στο πλαίσιο της υλοποίησης της απόφασης προηγούμενης ΓΣ του ΣΕΦΚ για την αναγκαιότητα δημιουργίας κλαδικού σωματείου στον χώρο της Ιδιωτικής Εκπαίδευσης, μέλη του ΔΣ έκαναν παρέμβαση στη ΓΣ του «Βύρωνα» στις 17 Σεπτεμβρίου 2017, καλώντας τους συναδέλφους να συμβάλλουν στη προσπάθεια συγκρότησης ενός μαζικού κλαδικού σωματείου στο χώρο.

Σήμερα ο ΣΕΦΚ πρέπει να αναζωογονηθεί, να ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις του και να δυναμώσει, ώστε με μια ενισχυμένη μαζικότητα και συμμετοχή των μελών του να προχωρήσει στο μεγάλο βήμα της δημιουργίας του κλαδικού σωματείου. Στο πλαίσιο αυτό, για το επόμενο χρονικό διάστημα αποφασίζουμε:

- Μαζική καμπάνια του σωματείου με εξορμήσεις σε όλα τα φροντιστήρια με σκοπό την ενημέρωση των συναδέλφων για τις νέες εξελίξεις στα εργασιακά ζητήματα και για την προοπτική συγκρότησης κλαδικού σωματείου.
- Προετοιμασία του Σωματείου για τις επερχόμενες κρίσιμες εκλογές ώστε να αυξηθεί η συμμετοχή σε αυτές και να στηριχτούν οι αγώνες του. Πανό και αφίσα μαζικής ενημέρωσης του κλάδου.
- Οργάνωση εκδήλωσης το επόμενο χρονικό διάστημα με θέμα «Τα προβλήματα των εργαζομένων στην ιδιωτική εκπαίδευση – ΣΣΕ» με σκοπό να ξεκινήσει μια πιο διευρυμένη συζήτηση για τα κοινά προβλήματα των εργαζομένων στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.
- Συνάντηση του ΣΕΦΚ με την ηγεσία του ΣΕΠΕ προκειμένου να καταγγελθεί η παραβατική συμπεριφορά μεγάλου αριθμού φροντιστηρίων που καταστρατηγούν σε πολλές διαφορετικές εκδοχές, τις διατάξεις του Ν.4415.
- Συνάντηση του ΣΕΦΚ με εκπρόσωπο του ΥΠ.Ε.Π.Θ. προκειμένου να μας εξηγηθεί η μη υλοποίηση στην πράξη της νομοθετικής ρύθμισης της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του Νόμου 4415 σχετικά με τη λειτουργία ηλεκτρονικής πλατφόρμας.
- Οργανωμένη συμμετοχή του σωματείου στις δικαστικές αναμετρήσεις που βρίσκονται μπροστά.
- Έκδοση επετειακού τεύχους του ιστορικού περιοδικού του σωματείου «Διάλειμμα»